

OGLAŠAJTE V
NAJBOLJŠEM
SLOVENSKEM
ČASOPISU

Izvršujemo vsakovrstne
tiskovine

ENAKOPRAVNOST

EQUALITY

NEODVIŠEN DNEVNIK ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI

ADVERTISE IN
THE BEST
SLOVENE NEWSPAPER

★
Commercial Printing of
All Kinds

VOL. XXXV.—LETO XXXV.

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY (SREDA), OCTOBER 29, 1952

ŠTEVILKA (NUMBER) 214

Novi grobovi

ANTON MIHCIC

Kakor smo včeraj poročali, je po enotedenski hudi bolezni preminil v vojaški bolnišnici v Long Beach, Fla., Anton Mihčič, star 48 let. V Californiji je živel pet let, preje pa pri bratu, poznanemu Franku Mihčiču, ki je vodil gostilno na 7114 St. Clair Ave., sedaj pa živi na 671 E. 200 St. Doma je bil iz vasi Starad, fara Hrušica v Podgradu, odkoder je prišel v Ameriko pred 32 leti. V zadnji svetovni vojni je služil pri zračni sili. Bil je član društva Naprej št. 5 SNPJ.

Tukaj zapušta brata Franka, v stari domovini pa sestro Marjo Hrvatino, brata Jakoba in več sorodnikov. Truplo bo dovoženo v Cleveland v četrtek zvečer in bo postavljeno na mrtvaški oder po 8. uri. Pogreb se vrši v soboto zjutraj ob 9. uri iz pogrebnega zavoda Joseph Zele in sinovi, 458 E. 152 St., na vojaški oddelki na pokopališču Calvary. Pogrebna maša se vrši v sredo, 5. nov. ob 8.30 uri v cerkvi sv. Kristine in sicer radi praznika na dan pogreba.

ROSE JAKSETICH

Pogreb pokojne Rose Jaksetich se vrši v četrtek ob 9. uri zjutraj iz pogrebnega zavoda Joseph Zele in sinovi, 6502 St. Clair Ave., na pokopališču Calvary.

V zadnje slovo

Članice društva sv. Ane št. 4 SDZ so prošene, da pridejo nočej ob osmih v železov pogrebni zavod, 6502 St. Clair Ave., da izkažejo zadnjo čast umrli članici Rose Jaksetich ter da se jutri po možnosti udeležijo njene pogreba.

RUDARJI ZOPET
NA DELU

PITTSBURGH, 28. oktobra—Ker je John L. Lewis dal vsem rudarjem povelje, da se vrnejo na delo, se z današnjim dnevom dejansko z delom po rudnikih zopet začne. Koliko bo znašala nova povišana meza, še ni javljeno. Dejstvo je, da se vršijo nadaljnja pogajanja in razgovori in da je končna odločitev predurmi. Lewis je rudarjem sporočil, da je v splošnem interesu, da se znova začne z delom po rudnikih.

OSEM OTROK—
OSEM PREREZOV

NEW YORK, 27. oktobra—Agnes Mulvihill iz Babylona, Long Island je osmič porodila. Mulvihill porodi vsako leto in porod se vrši vsako leto s prerezom.

Bolezen

V St. Alexis bolnišnico je bil včeraj odpeljan z ambulanco Mary A. Svetek rojak Joseph Zimmerman iz 924 Alhambra Rd. Prijatelj mu želi skorajšnjega popolnega okrevanja!

Važna seja

V četrtek zvečer ob 7.30 uri se vrši seja ženskega odseka farne SNPJ v Slov. del. domu na Waterloo Rd. Članice se prosijo, da se udeležijo v polnem številu, ker je več važnih zadev za rešiti.

VPRAŠANJE KOREJE NE SME POSTATI ZGOLJ POLITIČNO

WASHINGTON, 28. oktobra—Vsi znaki kažejo, da bo korejsko vprašanje izrabljalo Eisenhower po svoje in ga imel za glavni izhod svojih nastopov v zadnjem tednu pred volitvami. Kaj bo še obljubljal, ni mogoče predvideti. Zadnja njegova napoved je bila, in Eisenhower isto napoved ponavlja, da če bo izvoljen za predsednika, bo šel sam osebno na Korejo in pospešil zaključek korejske tragedije.

Ker je obljubljanje, da bo konec vojne na Koreji, da bodo prišli ameriški vojniki domov, privlačno za volilno agitacijo, Eisenhower pa se poslužuje vseh možnih sredstev, samo, da dobi v roke oblast, so se tudi demokrate pripravili na učinkovito volilno propagando, ki pa računa na stvarnostjo.

Demokratska volilna propaganda glede Koreje gre za tem, da pojasni Amerikancem, da korejsko vprašanje ni omejeno le krajevno na Korejo in odločitev ne zavisi od Koreje kot take, marveč od Moskve. Moskva bi si ali si bo zbrala Korejo koderkoli drugod, kakor bi to šlo ali bo šlo v njen imperialistični račun.

Drugo izhodišče je demokratski argument, da bo Moskva upoštevala vpliv Amerike, tudi glede Koreje le tedaj, če bo videla, da je ameriški narod odločen, pa tudi enoten glede nastopa zoper sovjetski imperializem.

Vidni demokrate, pa najsi gre za Trumana ali Stevensona, ali pa za Kefauverja ali Sparkmana, so si nadelali praktično nalogo za zadnje dni volilne propagande, da razkrinkajo Eisenhowerja in njegove metode. Demokratom se v tem pogledu pridružujejo tudi liberalni republikanci, kakor na primer senator Morse iz Oregona.

Cilj propagande je ta, da se postavi Eisenhower na laž, ko govori o predgovorini vojne na Koreji in kdo je tega položaja v večji ali manjši meri kriv.

S Trumanom na čelu povdarjajo, kar izhaja iz uradnih aktov, da je bil ameriški glavni stan oboroženih sil, kopna vojna na čelu z generalom Eisenhowerjem, tisti, ki je leta 1947 svetoval državnemu tajništvu, ki vodi ameriško zunanjo politiko, da se ameriške zasedbene sile umaknejo iz južne Koreje, ker da Koreja za Ameriko ni važna strateška točka. Takratni obrambeni tajnik, ki je nato pri zvezni vladi predlagal kot član te vlade umik ameriških čet iz južne Koreje, pa je bil Robert Patterson, v ostalem pristaš republikanske stranke.

Dejstvo, da ni bilo zadostnih ameriških zasedbenih sil v južni Koreji, so izrabili severno-Korejci, ki so se še močnejše oborožili in vojaško opremili, da so lahko končno 25. junija 1950 vdrl iz severne v južno Korejo. (Protikoncep zadnje vojne, ko je

bila Rusija šest dni v vojni zoper Japonsko in ko se je Japonska predala in to brezpogojno, je Amerika sklenila z Rusijo sporazum, po katerem naj bi Rusija le pomagala razorožiti japonske vojske v severni Koreji. Rusija je to svojo nalogo tolmačila po svoje na ta način, da je severno Korejo začela organizirati po svoje in tam uvedla komunistični režim. Ker je smatrala, da ne bo splošnega odpora, je pognala 25. junija 1950 severne Korejce v južno Korejo, da tako do tedaj deljena Koreja postane enotna, pa tudi vsa komunistična.)

Danes nastopi Višinski

NEW YORK, 29. oktobra—Po poročilu iz sovjetske delegacije pri Združenih narodih bo ruski zunanji minister Andrej Višinski, ki je tudi šef sovjetske delegacije, nastopil pred Združenimi narodi danes v sredo in pojasnil rusko stališče do korejskega vprašanja.

Med raznimi zastopstvi pri Združenih narodih je krožila vest, da se Amerika tajno pogaja s sovjetsko delegacijo o premirju na Koreji. Ameriška delegacija je te vesti zanikala in njih podlage.

Borba med Ameriko in sovjetskimi blokovi se nadaljuje. V tako imenovani gospodarski in socialni odbor ZN je sovjetski blok kandidiral češkega, Amerika pa jugoslovanskega delegata. Zmagal je jugoslovanski delegat, ki je dobil 40 glasov, dočim je češki delegat, katerega je podpiral sovjetski blok, dobil le 18 glasov.

ZDRUŽENI NARODI IN TISK

NEW YORK, 28. oktobra—V uradu Združenih narodov je registriranih 827 poročevalcev in fotografov, ki zastopajo 43 držav. Rusi imajo 23, Amerika 194 in Velika Britanija 27 zastopnikov.

V New Yorku

Včeraj se je podal Mr. August Kollander v New York, da tam preskrbi dovolj prostora na parnikih za potnike, ki nameravajo prihodnjo pomlad in poletje obiskati staro domovino.

AMERIŠKI GOZDOVI GORIJO

Poročilo gozdnih požarov se ne omejuje samo na državo Ohio, marveč vedo povedati, da po gozdnih požarih prizadetih 20 ameriških zveznih držav. Veliko krivde za požare pade na sušo, ker je v večini krajev bilo občutiti pomanjkanje dežja skoraj mesec dni. V nekaterih krajih se valijo iz gozdov težki oblaki dima in ovirajo promet. Močno je prizadet ameriški jugozapad. V nekaterih krajih je proglašeno izjemno stanje. Na

tisoče prostovoljcev je na delu, da se svaj zajezijo ogenj.

Kar se tiče države Ohio, je še vedno sedem pokrajin, kjer gozdni požari še niso ugašeni. Zanimive so razlage, kako je prišlo do požarov. Uradni zastopniki dopuščajo možnost, da so ponekod ogenj namenoma podtaknili, bodisi zato, da se skrije sled za tatovi, ki so kradli les iz gozdov, bodisi, da gre za kaka maščevanja sosedov nad sosedom in njegovim premoženjem.

RESNIČNA O STEVENSONU

Adlai Stevenson je bil pred nastopom governorja v Illinoisu odvetnik v Chicagu. Iz Chicaga se je kot governor moral preseliti v Springfield. Izredno velika množica je bila prisotna, ko se je sedaj governor Stevenson odpravil na pot iz Chicaga v Springfield. Ko so ga vprašali kako zapušta Chicago, je Stevenson odgovoril:

“Edino kar me teži, je to, da moram zapustiti toliko prijateljev tu, ko odhajam v Springfield.”
“Ne brigaj se za to Adlai, mi vsi bomo s teboj tam—v Springfieldu,” je bil odmev v množici prijateljev.
Stevenson bo nerad zapustil Springfield, ko bo odšel v Belo hišo v Washington.

“Ne brigaj se za to Adlai, prijatelji Amerike bodo s teboj v Washingtonu.”

Ko je Stevenson govoril v New Londonu, je stal na odru, ki je bil postavljen za to priliko. Okrog njega se je zgnetlo toliko prijateljev, da se je oder podrl. Ker ni bil velik, pri tem ni bilo nesreč. Stevenson je ta dogodek komentiral takole: “Imam vtis, kakor da hoče vsakdo priti na demokratski oder.”

Stevenson je republikansko politiko primerjal s kretanjami slona, ki je itak simbol republikanske stranke. Slon je slep, slabe volje, nima čuta prave direktne poti, razen takrat, ko stopi na nazaj.

(V stari Srbiji v Jugoslaviji so ob priliki nekih volitev opazili političnega priganjca, ki je jahal vola. Vol je bil razdivjan, ker vol ni za jahanje. Ko so priganjca vprašali kam da gre, jim je ta odvrnil: “Prijatelji sam ne vem, vprašajte—vola.”

ŠE NI SREDSTVA ZOPER POLIO

WASHINGTON, 28. oktobra—Dr. Hart Riper, zdravniški vodja ameriške ustanove za pobijanje otroške paralize, opozarja, da še ni cepiva zoper polio, ki bi se dalo učinkovito rabiti na splošno. Moram odkrito priznati, da ne moremo računati na uspešno cepivo zoper polio že “naslednje poletje,” je dejal Riper.

722 SLUČAJEV POLIA

V clevelandski mestni bolnici je število bolnikov, ki so bili sprejeti v to bolnico radi polia, naraslo na 722. Do sedaj je na poliu umrlo 34 bolnikov obolenih na poliu. Lansko leto je bilo ob istem času 148 obolenih in le šest mrtvih vsled polia.

GLASBENA MATICA

pod

VERIJEVO OPERO

“LA TRAVIATA”

v NEDELJO.

2. NOVEMBRA 1952

v SLOVENSKEM NARODNEM
DOMU

St. Clair Ave. ob 3.30 pop.
Vstopnice so naprodaj pri članih
zboru, pri Orazmovih v S.N.D.,
ali pa pokličite Mr. Anton
Schubel, telefon EXpress 1-8638

Cene
\$1.00, \$1.50, \$2.00 in \$3.00
Vsi sedeži so rezervirani

McCarthy, ne Stevenson za Moskvo! ali je McCarthy še pri pravi pameti?

NAJOGABNEJŠI TIP AMERIKE IN KDO NOSI ZANJ ODGOVORNOST?

WASHINGTON, 28. oktobra—Nastop McCarthyja, ki je po znani metodi McCarthyzma napadal Stevensona in njegove pomagače kar vprek, je vzbudil v ameriški javnosti enodušno ogorčenje in obsodbo. Trezni republikanci zahtevajo od Eisenhowerja, da se popolnoma loči od McCarthyja, ker taki nastopi, kakor so nastopi McCarthyja, republikancem samo škodujejo. Najuglednejši ameriški list “New York Times” pravi, da McCarthy navaja vodo direktno na mlin Moskve in da minira osnovne temelje liberalne demokracije. Amerikanci, ki tega “političnega bandita” in njegovih nastopov sploh ne razumejo več, predlagajo, da ga preiščejo psihiatri, ali je še pri pravi pameti ali ne.

McCarthy je trdil, da je Stevenson obdan od levičarjev, ki smešijo vero in branijo komunizem; da bo Stevenson nadaljeval samomorno politiko, kakor mu jo bo diktirala Moskva; da se je glavno komunistično glasilo “Daily Worker” zavzelo za Stevensona; da je ob zasedbi Italije v Italijo vtihotapil komunizem.

Višek hinavščine in lopovščine McCarthyja pa je pri vsem tem njegova trditve, da Stevenson sicer ne more očitati, da bi bil komunist, ali prokomunist, je pa nekaj napačnega z njim.

Stevenson je kot odlični pravnik in poznavalec življenja dobil po italijanskem premirju leta 1943 skupno od zaveznikov nalogo, da izdela upravni načrt, kako naj zavezniki upravljajo zasedeno Italijo. Stevenson je ta načrt pripravil in je isti načrt služil tudi pri zavezniški upravi zasedene Nemčije. To je bilo vse, kar je moral Stevenson storiti. Vse drugo so odločali zavezniški bodisi po svojih vladah, bodisi po vojaških poveljstvih.

V Italiji je bilo gibanje zoper fašizem in nacizem in so se tega gibanja oprijeli italijanski patriotje vseh političnih struj, posebno v severni Italiji.

Prvi predsednik nove italijanske vlade je bil italijanski maršal Badoglio, v naslednjih vladah so bili udeleženi tudi italijanski partizani, kakor Parri, toda ne komunisti. Sicer pa je bilo od zavezniških vladin poveljstev odvisno koga so poverjali sestavi vlade. McCarthy hoče sedaj napraviti krivega Stevensona, da je v Italiji komunizem pod vodstvom Togliattia!!

Ameriško javnost je ozdraviti!

Protestno gibanje zoper divjaške napade McCarthyja je zajelo celotno Ameriko. Značilno je, da protestantje apelirajo na dnevni tisk in mu obujajo vest, da je njegova naloga, da splošno obsodi take neamerikanske, nečloveške in nedemokratske izbruhe podivjanega politika. Stevenson se mora dati ravno v časopisju prilika, da se brani zoper izbruhe McCarthyja. Časopisje pa ima od svoje strani nalogo, da poduči McCarthyja kaj je prav, kaj so končno dovoljene mere dostojnosti, tudi če gre za politični volilni boj.

Napad McCarthyja je napad na sloves ameriškega državljanja kot takega!
Ameriški listi pozivljajo uredništva drugih listov, ki bodisi, da podpirajo Eisenhowerja, ali pa Stevensona, da nastopijo zoper McCarthyja, ker je McCarthy

Neprijetnosti lova

SALT LAKE CITY, Utah, 28. oktobra—Lovski blagor in sreča sta se spremenila v nesrečo med tukajšnjimi lovci. Trije so bili ubiti, ker so napačno ravnali s puško. Neki 11-letni deček je bil ubit ravno tako vsled napačnega izstrelka. En lovec Zuganos po imenu je bil ustreljen, ker ga je neki drugi lovec zamenjal z jelenom.

Iz Lansinga, Mich., se poroča o sledeči tragični lovski zgodbi: James Ramsey je dajal prvi pouk svojemu 14-letnemu sinu Billyu, kako se lovi in kako se ravna s puško. Oče in sin sta odšla na lov. Kmalu je bil James Ramsey od sina po nesreči ubit. Sin Billy je pripovedoval, da je pomeril na fazana, ni pa opazil, da stoji v dosegu strele vmes njegov oče.

ČE SE NE PAZI NA OTROKA

MEDINA, N. D., 28. oktobra—Phillip Doctor in njegova žena sta vzela s seboj 14-mesečnega sinčka, ko sta se s svojim avtomobilom odpeljala v cerkev. Otroka nista vzela v cerkev, marveč ga pustila v vozu na zadnjem sedežu. Med cerkvenim opravilom je šla mati pogledat kaj je z otrokom. Ni bilo ne voza ne otroka. Nekaj ur kasneje so sorodniki družine Doctor opazili pri njih doma tega 14-mesečnega sinčka. Ti sorodniki so bili med tem časom v kinu. Toda dobili so na domu le otroka, o avtomobilu pa tudi ni bilo nobenega sledu.

SLAB ZACETEK HALLOWE'ENA

LIMA, Ohio — Trije dečki, med njimi Lee Rutledge, so obiskali po tradicijah “hallo-we'ena” hišo Lawrence Millerja, ki pa je oddal nanje strel. Lee je bil ranjen v oko in prenešen v bolnico, kjer so zdravniki izjavili, da bo najbrže izgubil vid enega očesa. Miller je bil aretiran in ker ni mogel položiti kavicije \$2,500, sedi v zaporu. Izgovarja se, da je hotel otroke le prestrašiti.

OTROCI IN FILM

LISBONA, Portugalska, 28. oktobra—Portugalska vlada je izdala posebno naredbo, ki ureja obiskovanje kinov po otrocih. Otroci pod šestimi leti sploh ne smejo v kino. Mladina v starosti od šestih do 13 let sme gledati samo take programe, ki so posebej zanje izbrani.

Portugalska vlada pa je dala tudi cenzorjem stroga navodila, da prepovedo vsak film, ki bi kakorkoli zavajal k zločinu ali k nemoralnosti.

UNIVERZE ZA STEVENSONA

SOUTH BEND, Ind., 27. oktobra — Znana univerza Notre Dame se je izjavila za Stevensona. Deklaracijo je podpisalo 56 profesorjev. Univerza slavi Stevensona kot “globoko duhovnega človeka” v današnjih kritičnih časih.

Plačana ura za volitve

White Motor Co. se je spozumela z delavci, da bo imel vsak delavec eno uro prosto in plačano, da bo lahko izpolnil svojo volilno dolžnost.

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO
Henderson 1-5311 — Henderson 1-5312
Issued Every Day Except Saturdays, Sundays and Holidays

SUBSCRIPTION RATES—(CENE NAROČNINI)
By Carrier and Mail in Cleveland and Out of Town:
(Po raznašalcu in po pošti v Clevelandu in izven mesta):
For One Year—(Za eno leto) \$10.00
For Six Months—(Za šest mesecev) 6.00
For Three Months—(Za tri mesece) 4.00

For Canada, Europe and Other Foreign Countries:
(Za Kanado, Evropo in druge inozemske države):
For One Year—(Za eno leto) \$12.00
For Six Months—(Za šest mesecev) 7.00
For Three Months—(Za tri mesece) 4.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

104

BODOČNOST JE V NAŠIH ROKAH!

Večina naših letošnjih izletnic v domovino je sedaj že doma in vse nam imajo za povedati mnogo zanimivega. Seveda so njih mnenja o tamkajšnjih razmerah različna, ker smo ljudje v naših sodbah uplivali od raznih činitelj. Eni vidimo samo, kar je na dlani in otipljivo, drugi zopet znamo izslediti vrline in slabosti, ki niso na prvi pogled očitne. Naj bodo razmere tam že take ali take, eno je gotovo, da gledajo povratnice sedaj Ameriko povsem z drugimi očmi in iz druge perspektive preje, dasiravno čutijo še vedno s prizadevanji naših v domovini, za zboljšanje njih življenja. Sicer ne vemo, kaj so izletnice pričakovale, toda eno vemo, da so večini po dolgih letih bivanja v deželi kot je Amerika, kjer je vspricho primeroma še tako redko obljubljeni zemlji, toliki vsestranski svobodi in blagostanju, spomini na razmere v tistih časih, ko so odhajale od tam, močno obledeli. Tudi niso gledale v mladostni življenja s tistimi očmi, kot danes v zrelih letih in zato je razočaranje razumljivo, ker vzlic napredku in odpravi nešteti kvarnih vplivov in činiteljev v domovini niso našle tistih poslug, udobnosti in splošnega blagostanja, kot so ga vajene tu.

Vaši urednici je bilo komaj deset let, ko je odhajala iz Ljubljane, toda kot otrok sem videla in čutila reči, ki mi do danes niso šle iz spomina. Naprimer družina sodelavca mojega očeta v Pollakovni usnjarni, kamor sem mu nosila jaz vsako opoldne južino, je živela v taki mizeriji, da je hranila žena malega otročka s črno kavo ker ni imela za mleko. To sem videla na lastne oči, ko smo jim nesli na dom nekaj stare obleke ob odhodu v Ameriko. Prijateljica moje matere izza detinskih let, žena mizarja, je živela z družino osmih otrok v podstrešni izbi v največjem pomanjkanju, in mož ni bil pijanec. Ko smo ob odhodu za na pot kupili in skuhali prekajeno šunko, je prišla z največjim veseljem po juho od iste. Toliko o materialni strani, sedaj pa še o socialnem položaju:—Vsak dan skozi dve leti sem šla mimo Pollakove vile, kjer so se igrali tovarnarjevi otroci, toda tudi enkrat me ni ogovoril eden od njih ali njih mati ali oče. Zanje jaz, otrok delavca v njih tovarni, sploh nisem eksistirala. Videla sem jih čisto v ljubljanski pekariji, kjer so si v spremstvu matere in služkinje po mili volji izbirali torte in se mastili z njimi, medtem ko sem si jaz za kak boren krajcarček, katerega sem zaslužila ko sem opravljala razna pota za kuharico družine, v cilih hiši smo stanovali, privoščila kakšen piškotek. A nikoli ni pokazal ne kak otrok ne mati, da me pozna, ali mi dal prijazen pogled—a vendar je stala na njih vrtu kapelica s kipom matere božje. Kje je bil njih krščanski čut ne vem jaz ne moji in neštet drugi, ga nisimo nikdar občutili. Finžgarjeva "Nova zapoved" jih je opozarjala na krivice, toda ga niso hoteli poslušati.

Prihod v Ameriko mi je odprl povsem nov svet, povsem novo pojmovanje človeka. Takoj na otoku Ellis Island sem občutila ameriško prijaznost in človeško sočustvovanje od strani zdravnikar, ki nas je preiskoval. Nič tiste odurnosti in uradne osornosti, ki nas je spremljala po celi poti skozi Avstrijo in Nemčijo. In potem na vlaku—sprevodnik me je pocukal za kito, in se mi prijazno smehljaj, postregel nam je s pitno vodo, nam odprl sedeže, da smo si odpočili—skratka bil obziren, prijazen in sočuten, kot pravi brat.

In komaj smo bili tu par dni, se mi je že odprlo novo čudo—Amerike—brezplačna javna knjižnica! Med vsemi prvimi utisi nove dežele, je bil utis javne knjižnice na vshodni 55 cesti in St. Clair Ave., v ozadju bančnih uradov eden najlepših in najugodnejših, da ne govorim o poznejšem odkritju ameriških javnih šol, ki so zopet poglavje samo zase in predstavljajo v oblikovanju značaja bodočih ameriških državljanov velikanski in nadvse važen vpliv. Toda dovolj o tem, preidimo nazaj k vtisom naših izletnic.

Prav pogostoma slišimo od njih to-le: "Če bi ljudje v starem kraju delali kot mi tu, bi tudi oni imeli Ameriko." V tem je nekaj resnice ali ne vsa. Prvič, kakor slišimo, danes na splošno veliko bolj delajo, kot so nekoč, (Dalje na 3. strani)

URADNA PRILOGA PROGRESIVNIH SLOVENK

Naš Progresivni čebelnjak

Poročila o delu, načrtih in uspehih naših krožkov

(Vsi prispevki morajo biti v uradu urednice Mrs. Mary Ivanusch, R.F.D. 1, Chardon, Ohio najkasneje do 15. v mesecu.)

Glas krožek št. 9, Chicago, Ill.

Oktoberška seja je bila zelo dobro obiskana, dvorana je bila polna članic in vse razmotrivale se je vrtele okrog banketa, ki se je vršil 12. oktobra in iz leta v Milwaukee, 19. okt. Poleg tega smo sprejele v svojo sredo sedem novih članic, mladenk. Lepo število, kaj ne?! Ko jih je naša predsednica, Francka Vider pozvala, naj se obrnejo proti nam, se mi je zdelo, da je vse žuborenje v dvorani utihnulo—ponosne smo bile na ta nenavadni prizor in se zamislile. Po seji je bil prigriček, kar so prinesle članice v proslovo njih godov.

Sestra Mary Arnez je darovala krožku čisti dobiček od prodaje božičnih kart. Svoto poročam drugič. Lojzka Muha je bila tudi navzoča, istotako Helen Vičič. Predsednica Vider ju je pozvala, da povesta kaj iz starega kraja. Helen je postala sramežljiva, kar je prišla nazaj ali nasprotno nam je Lojzka povedala vsaj nekaj svojih doživljajev, dobrega in slabega. Pravi, da se Jugoslavija, oziroma Slovenija dviga iz razvalin. V gospodarstvu—tovarniških pridelnih je že dobro napredovala kakor tudi v zidanju novih tovarn, poslopij in malih hiš. Seveda Slovenec ne drži rok križem in pravi Slovenec tudi ne toži, o ne, on dela v potu svojega obraza zato, da bo Slovenija ostala Slovenija. Povedala nam je pa tudi male zgodbe, ki jih je tam doživela, na primer:

Lojzka je prinesla nekaj obleke iz Amerike. Obleka je sama eno malo deklico, a deklica je pričela od veselja jokati. Tako tudi drugi slučaj—malega dečka je oblekla on pa je kar zletel proč v obleki. Vprašali so ga, zakaj jim je ušel? Rekel je, da zato, ker se boji, da bi gospa vzela obleko nazaj—in še več drugih sličnih slučajev.

Prosila je članice, da katera koli ima kaj starih oblek, naj jih pošlje domov. Vse jim prav pride. Pravi, da je videla, kako hodi šivilja s šivalnim strojem na hrbtu po hišah, pa vse pošije. Iz raztrganega ovratnika srajce naredi novega, kar od zadaj odreže košček od srajce, pa ga naredi.

Hvala Lojzka, dobro je, da v vse to. Šlo je že na enajsto uro, vendar članice še nismo mislile na dom, saj je bilo toliko dela za zgotoviti za banket.

Banket 12. oktobra je bil izvanredno dobro obiskan; naše članice so izvajale njih vloge dobro vkljub temu, da so imele tako malo časa za vaje. Norman Sodnik in Arlene Zupancic sta izvajala nekaj komadov na harmoniki, torej ima krožek svoj "Accordion duet!"

Dott in Betty sta bili Meksikanski fant in dekle—občinstvo je bilo navdušeno zanje, pa saj bomo vse to videle v premikajočih slikah na krožkovih seji. Zbor (Chorus) je spremljala na glasovir Ann Jane Kolar, Dott Sodnik je bila pa pevovodja. Včasih se sprašujem, koliko talentov je Dott Sodnik podedovala po svojih stariših, vsakdo jih ima pet, ali Dott jih ima več, veliko več. "Barn dance" ali ameriški kmečki ples so članice plesale pod vodstvom Ann Jane Kolar.

Devetnajstega oktobra smo se pa peljale v Milwaukee. Ako človek želi videti pravo jesen, se mora podati daleč iz mesta. Progresivne Slovenke smo to tudi storile, naložile se pri Delavskem centru zjutraj ob deveti uri na moderno urejen bus, pa

hajdi! Vožnja je bila prijetna, krasne slike jesenskega časa so hitele mimo nas, gozdčki, vse v rdečih barvah, so se prikazovali in izginjali našim očem, travniki—že vsi posmojeni od težke slane, tu pa tam smo videle lovce s puškami na rami—vse to je hitelo mimo nas. O, kako lepa si narava! Ko vidim to lepoto, sem hvaležna, da mi je še dana prilika jo uživati, da še živim. Slovenske pesmice so se glasile iz grl naših mladenk, seveda smo še starejše malo pritislile.

Dospele smo ravno prav za kosilo v West Allis, Wis. Pripravljen je bil okusen obed z dobro postrežbo, kar smo pa tudi hlastno použile, saj smo bile lačne. Počutile smo se kakor doma. Okrog tretje ure smo se zopet naložile na naš bus ter se odpeljale v Collins Meyer dvorano.

Tam so nas z veseljem pozdravile. Nastopila je predsednica krožka—prejela je pet šopkov rdečih cvetic, v vsakem šopku je bil listek z napisom, kaj so članice storile prvo leto, itd. Zatem je prejela še en šopek belih cvetic—sedem po številu v spomin na sedem umrlih članic krožka. Zatem so se zavrteli piri—v takozvanem "Barn dance", nakar je nastopila mlada pevka in nam zapela pesmice v slovenskem jeziku. Krasen glas ima naša mlada pevka! Nadebudni mladenič je igral na klavir. Seveda smo nestrpno pričakovale naše urednice glasila Progresivnih, Mary Ivanusch, le žal, da je bila zadržana, ni bilo. Mesto nje nas je pozdravila Josie Zakrajšek, glavna tajnica Progresivnih Slovenk Amerike iz Clevelanda.

Bile smo prijetno iznenadene ob nastopu krepkih mladih fantov in deklet—štirje pari so nam zaplesali že skoro pozabljen plese naših pradedov. Oblečeni so bili v narodnih oblekah, fantje s krivčki za klobuki... obudilo nam je globoke spomine mladosti, ko so naši starši zaplesali "šuštarški ples" in vlekli dreto in še druge narodne plese. Hvala vam tam v Milwaukee v imenu krožka! Dobro smo se zabavale, vselej smo bile in še bomo prišle!

Ob šesti uri zvečer je pa Andrew Turkman iz Clevelanda kazal premične slike v barvah. Peljal nas je domov v kraje naše mladosti. Videle smo Ljubljano, neuklonjeni ljubljanski grad še vedno stoji močeno, dostojanstveno, kot je stal pred 31 leti, ko sem ga videla zadnjikrat. Videle smo ulice, hiše, javna poslopja, mislile, kje stoji ta hiša, in kam vodi ta ulica in cesta? Cerkve še vedno stojijo na svojem mestu in Andy Turkman je pripomnil, da še vedno lahko vsakdo ide v cerkev. Videle smo hišo Milan Medveškovega (glavnega urednika "Prosvete") očeta, tudi očeta, Ludvik Medveška s sorodnikom. Sem pa tja sem slišala pripombo: "... žal matere ni več." Videle smo Etbin Kristana in njegovo soprogo, Frances, Tone Seliskarja, itd., videle Bled, slapove naših bistrih kristalnih voda...

Hvala vam, Andrew Turkman za vaš trud. Slike so bile posnete s starokrajsko vedo. Vse to nam je posebno to, da je on rojen tu, vendar je posnel v starem kraju slike z globokim občutkom ljubezni do domovine njegovih starišev.

Poslovile smo se od prijaznih članic v Milwaukee s pripombo: Na svidenje! Ko smo stopile na prosto, nam je ostri severni veter zapihal v obraz. "Uh," se je slišal vzdik članic, "kakko je mraz!" Vendar v busu je bilo gorko, pozabile smo na mraz in imele prijetno vožnjo vse skozi. Na nebu so nam pomežikavale zvezdice, bus je drvel svojo pot tja v noč in vse prekmalu smo bile doma.

Hvala vam vsem za vašo očarljivo družbo in na svidenje na seji dne 14. novembra, ko bodo že skoro gotovo na razpolago slike našega čičaškega banketa.

Na svidenje tudi na domači zabavi Naše 103 SNPJ v Delavskem centru. Pozdravi!

Angela Mezner.

Krožek v Aliquippa praznuje 5-letnico

Aliquippa, Pa.—Naš krožek št. 13 praznuje meseca novembra pet-letnico obstoja. Pet let ni dolga doba, ali ko se ozremo nazaj, vidimo, da smo lahko ponosne na naše delo. Čeravno majhne po številu, je bila naša pomoč potrebnim v naši novi in stari domovini, precejšnja.

Imamo pa tudi članice veliko koristi, kar se tiče izobraževanja in razvedrila. Kako prijetni so večeri, kadar skupaj živimo ali kuhamo ter druga drugi pove in pokaže, kar zna; in tudi bingo nam je včasih v zabavo.

Da to našo pomembno obletnico dostojno proslavimo, bomo imele 13. novembra banket in Edward Sivec nam je pa obljubil, da nam bo ob tej priliki kazal slike iz naše lepe Slovenije. Edward je bil preteklo poletje s svojo mamo v Jugoslaviji. Ker je fotografiranje njegov "konjiček," ima zares lepe in dobre slike v barvah, katere je posnel v Sloveniji in drugih krajih Evrope. Tudi razlagal nam bo lahko v slovensčini, katere se je kar dobro priučil za časa svojega obiska.

Končno pozdravljamo vse napredne Slovenke v Clevelandu, s katerimi sem se seznanila za časa mojega obiska v Clevelandu. Zahvalim se tudi za njih gostoljubnost. Prav prijetno sem se počutila med njimi. Posebno lepo pozdravljamo Nežko Kalan in Ivanko Shiffrer ter "šoferko" Mrs. Belaj in vse Progresivne Slovenke po Ameriki.

Theresa Gerzel.

15-letnica krožka v Euclid, O.

Euclid, O.—Članice krožka št. 3 Progresivnih Slovenk smo na zadnji seji sklenile, da bomo proslavile 2. novembra 15-letnico našega krožka. Priredile bomo plesno veselico z dobro godbo, plesom in prosto zabavo. Res, godba bo prvovrstna, tako da boste lahko plesali mladi in stari. Lahko boste pozabili bolečine in skrbi, če jih imate in se pomladili magari za deset let ali več. Pripravile bomo kajpada dobro pijačo in jedajo. Članice so si omislile pa še nekaj posebnega, da se boste bolj zabavali—ostati mora tajno, ker vas hočemo prijetno presenetiti. Vabimo vas prav vljudno, še posebno pa družine članic krožkov št. 1 in 2, da bomo vzajemno proslavile naš 15-letni obstoj.

Sprejele smo zopet eno članico, in sicer Ano Campa, kateri kliče: Dobrodošla in pozdravljena! Upamo, da nam bo pomagala pri krožkovih prireditvah pri delu v korist našega krožka. Članice, prosim vas, potrudite se nekoliko v tekoči kampanji in nam pridobite čim več novih moči, da bomo še nadalje uspevale in napredovale.

Po seji je prišla med nas naša glavna tajnica, Josephine Zakrajšek (Dalje na 3. strani)

SONČNI KOTIČEK

Drage volilke:

Zdaj pred volitvami moram tudi jaz malo "posvetiti" z mojim nosom ali laterno po vaših kandidatih, da mi ne boste kasneje očitale, da nimam čuta za vaš blagor. Če ste vi modri ljudje na zemlji postali tako kunštni, da delate že načrte, kako se popeljete na luno in kako vprežete mene, da delam za vas, mislim da imam tudi jaz popolno pravico vtakniti moje prste v vaše zadeve.

Kakor slišim, imate dva kandidata za Belo hišo, Stevensona in Eisenhowerja. Prvemu pravijo po domače tudi "Stiv" in drugemu "Ajk" in menda sta oba fajn kerla. Po vsem, kar slišim, pa je "Stiv" vseeno precej bolj podkovan, kot pa "Ajk." Zvedel sem tudi, da ga je "Ajk" najboljši "pihnil" ali polomil, ko je šel zadnjič "fruskat" s tistim Alfredom Spellman, vtičajo v "politiko," pa zakaj bi se jaz ne povedal ta svoje, ki vse obsevam in ustvarjam.

"Politika" je kajpada velika "ametnast," ampak žalibože se "Ajk" na ta "ametnast" vse premal zastop. On zna komande dati tam, kjer ga vse "pakurnu" posluša, republikanskim "ta starim mandelcem" pa ni kos.

"Stiv" je vse bolj podkovan—je ptič čisto drugega perja! On se ne razume le na "palituka," ampak zna zraven tudi kakšno "špansko" povedati. On ve, da je na našem puklastem svetu že itak dovolj dolgih in kislil obrazov in nosov, še posebno pa med nasprotno "visoko gardo," ve pa tudi to, da ima vselej ljudi še Bog rad in zato skoro vselej svojo politično "pridigo" od začetka ali na koncu "zabeli" s kako dobro "špansko" dogodbo ali primero. Zadnjič, ko se mu je govor precej zavlekel, je stresel iz rokave to-le: "Majhna punčka je prišla iz cerkve. Pri vratih jo ogovori pridigar, češ, kako se ji je dopadlo cerkveno opravilo. 'Oh,' je vzkliknilo dekletce, 'muzika je bila zelo lepa, ampak 'komešal' je bil pa vse predolg!'"

Zadnjič sem pa videl neke sledeč napis: "Nix-on Ike—Adlai is my guy." Kdo pa je Nix-on, boste vprašale. Well, on je tisti fant, ki misli, da je sedaj velik "junak," odkar se je na televiziji javno izpovedal, da nima ne on ne njegova žena nikaškega "inšuranca" (so jima postranske "kolekte" preveč dobro nesle!) da ima dve hiši in farmo, na čemer ima še nekaj "pufa," da žena nima "fur kovta" (kot da je "fur kovt" znak zločina), v glavnem pa, da ni hotel "izkoriščati" davkoplačevalcev in je zato jemal "po strani" od raznih velikih biznismenov "bakšiša," da je vodil svoje posle. (Ni mu blo dosti prejemanja šestdeset tavižent dolarjev za pomagace!) Njemu so bili težki taviženti premalo, za vas pa ni nikdar glasoval počenega groša.

Kako boste volile ve, vaši možički, sinovi in hčere, zetje in sinahe, sicer ni moja stvar, vseeno pa bi vam rad dal, kot potomkam naroda, ki je videl v meni Boga dobrote in me imenoval "Dabzog," ker sem jim dajal toploto, svetlobo in omogočal rast in življenje na zemlji, nekoliko nasveta: Odkar ste izvele ljudi iz mene skrivnost atoma, sta vam odprti dve poti—ali ustvariti dobo najlepšega življenja ali pa iti vsi skupaj k vrugu. Izbera je vaša. Kakor boste volili, kakor si boste izbrali,

tako boste ležali. Jaz si, kakor Poncij Pilat—umijem roke!

Vaš udani prijatelj

"Sonček."

P. S. V Ohiju imate tudi "trapersko deteljico" B.B.T.—Bricker, Bolton in Taft, ki "ronajo" proti Di Sallu, Pattersonu in Lauschetu. Prvi trije sploh še ne vedo, da se svet suče okrog mene, vse, kar je za povprečnega človeka, vidi jo skozi "rdeče špegle," zadnji trije pa vsaj poskušajo. Zato pravim, ni res, da so vsi glih, včasih je malo, včasih pa precej razlike, treba je seveda vsakega kandidata malo pod "perje" pogledati, kot bi rekel vaš tenorist Belle. Zato le malo preštudirajte kandidate v vaših okoliščah in izberite, kar se da najboljši. Jaz bi se sicer sploh ne bil oglasil, moral bi biti "netralen," pa sem si mislil, da se taki patroni kot so finančnik Baruch, rabinec Silver in kardinal Spellman, vtičajo v "politiko," pa zakaj bi se jaz ne povedal ta svoje, ki vse obsevam in ustvarjam.

IZ UREDNIŠKE MIZE

Kamorkoli gredo naše članice, bodisi na obisk ali potovanje, se nas vselej spomnijo s kako kartico. Urednica jim je zato hvaležna za lastno osebo, tembolj pa za našo organizacijo. Dejstvo, da nas imajo v mislih ob prilikah sestankov in priredb, kaže našo povezanost in prijateljske odnose. Tako so se na zopet spomnile ob proslavi petletnice krožka št. 8 v Milwaukee, Wis., članice krožka št. 9 iz Chicaga. Poslale so nam lepo karto Maksim Gasparija, predstavljajoč Primorko v narodni noši, se-dečo v kmečki izbi z majolko na mizi in kozarcem rujnega vinca v roki, katero je prinesla iz domovine Lojzka Muha. Pišejo nam: "Chicaška dekleta Vas zelo, zelo pogrešajo tu v Milwaukee in Vam pošilja jo prisrčne progresivne pozdrave. Za 41 članic krožka št. 9—Frances Vider, predsednica; Tončka Urban, podpredsednica, in Francka Rak, tajnica."

Tudi vaši urednici je bilo nadvse žal, ker se ni mogla udeležiti slavnosti petletnice krožka št. 8 in se ponovno srečati s stariimi znankami in prijateljicami ter se spoznati z novimi. Kako rada bi bila osebno čestitala vrlim članicam krožka in jim segla v roke. Bilo je nemogoče dobiti farmsko delavno moč, ki bi me nadomestovala za časa odsotnosti. Dandanes so namreč farmarski delavci v Ameriki tako redki, kot bele vrane.

Tudi Vida Shiffrer, ki je s takim uspehom vodila našo knjižno kampanjo in se naša sedaj preko enega leta v službi Strica Sama v Frankfurtu, Nemčija, nam je poslala že nekaj razglednic, zadnji dve iz Svice in iz Ljubljane. Ob prvi priliki sta bili skupaj z Ado Zgurjevo, katero smo srečale na prireditvi "Ekvinokcija" v počast Josie Milavec-Levstikove, ob drugi pa z našo tajnico Josie Zakrajškovo, ko je bila na obisku v domovini.

Iz Pariza in Ljubljane sta se nam oglasila tudi urednik in brat, Vatro J. Grill in njegova žena Anna, ki je ustanoviteljica Progresivnih Slovenk Amerike. (Dalje na 3. strani)

POZOR, ČLANICE!

Ali imate članarino pri vašem krožku plačano za ta mesec? Ako ne, vas prosimo, da to storite na prihodnji seji, da boste deležne vseh ugodnosti, katere jamči naša organizacija.

Official Page Progressive Slovene Women of America

OUR WORK, OUR PLANS EDITORIAL COMMENTS

So far, your editor is in the dark as to how our "Mother and daughter campaign" is getting along. But we have a feeling that things are sort of stirring under the surface and that our members are reluctant just yet to reveal the results. Those of us who have not yet stepped out among our friends and relatives to sell our "Progressive" to them have to get busy now in the remaining two months. We must admit, however, that the Chicago circle No. 9 has so far released the most inspiring reports, seven new members at the last meeting! Keep up the spirit, girls!

Reports from communities like West Allis, Wis., and Chicago have lately made us wonder if some of the officers and members there have not caught up the idea of our aims and cultural work just a trifle more than we here in Cleveland. Lately it seems we have begun to sit on our laurels of the past and are forgetting to work and plan for the future in a way we can, being such a large Slovenian community. For instance those young couples of barn dancers and performers of our Slovenian folk dances appearing at the programs of Circle 8 and 9 in Milwaukee and Chicago are just the thing we mean, when we say in our by-laws that we are to promote and interpret the cultural traditions and ideals of the old and new country, for that serves the beginnings of this phase of the work better than folk dances. It is in this way we will attract and keep the interest of our youngsters. Let's wake up and begin a "folk dance" group here in Cleveland. Who will start and carry out this idea?

We are fast approaching election day. Our organization is not a political organization, still we would not deserve to be called "progressive" if we would not call the attention of all our members to some of the facts concerning these elections. We judge a man by the company he keeps, what he stands for, we judge the party by the past record and accomplishments and not by mere promises and attacks on the opponent. Your editor thinks that the issues in this campaign are clearer than ever before and that the choice between the presidential candidates will not be hard for us to make. We will vote for the man who appeals to us by his sincerity, clear presentation of the facts and who stands for the party which has shown by past performance in spite of many mistakes, that it believes and works, slow as the process may be, toward the realization of the "American dream." We could not call ourselves "Progressive" if we failed to recognize greatness in the man who is being attacked by the lowest methods, by men who represent the greatest danger to real American freedom. Let us therefore all go to the polls on November 4th and cast our vote so that the United Nations will have a chance to become the great instrument of peace for our great social visionary and reformer, Franklin D. Roosevelt dreamed and did. We have another Lincoln

another Wilson in our midst, let us not allow his enemies to destroy the United Nations as they have succeeded in doing after the first world war. This election will show clearly what stuff we are made of and if we fail to make the right choice in this important time of history, God have mercy upon us all!

HEALTH HINTS

"Take Them or Leave Them"
Do you let your baby be kissed by just anybody? Well read this!—A veterinarian just recently said on Groucho Marx's program, that it's safer for your baby to be licked by a dog, than kissed by a human. Do you agree with him? Let us know your opinion, young mothers!

Are you afraid of cold water? Some people just shudder at the mention of the word "cold" while others believe cold water to be a great healer and stimulant. We know people who regularly take a cold shower or bath and colds are unknown to them. Of course one must feel comfortably warm all over the body before taking such a bath. And never should one venture into cold water if chilly. We know that iron is tempered by being plunged into cold water while red hot. The same apparently holds true with the human body. After such a shower, which must not last over three minutes, one does not wipe herself but dresses immediately and keeps working, walking or in short moving. A good way is also getting up at night out of the warm bed, splashing one's self with cold water and jumping right back to bed, covering up to the neck with warm bedding. This just livens up the sluggish blood, banishes gasses and makes the whole body machinery work easier.—Any way that's what they say, the more we understand that our body works quite similarly to a machine, the more we learn how to take care of it properly before it gets out of order or before sickness strikes us.

Did you ever get ingrown toe nails? If you did, you know how painful that is. But did you know, that by bathing your feet for a number of nights in warm water in which you have boiled out straw, will bring you relief and soften up the nails. (that's for farmers, you'll say.) Then it is advisable to stick under them, at the edges, little pieces of cotton so as to have the nails grow out again.

Now, when winter will soon be upon us, it is good to start hardening ourselves and our children. This is done not by foolish over-exposure but by sensible airing of our homes, staying outdoors in active play, walks an exercise, always adequately dressed but by no means overdressed. Overheated rooms also are not good for us. The air in our bedrooms must not be too dry. This causes a lot of miserable colds.

And in the end let us add: One of the best recipes for good health is a clean body inside and out, physical and spiritual or mental since our mind and our thoughts are like a generator and if they are confused and distorted the whole body is out of order and cannot function properly.

IZ UREDNIŠKE MIZE

(Nadaljevanje z 2. strani)

Prve dni sta bila nastanjena v hotelu v Ljubljani, kasneje pa pri Aninem bratranču, ki je elektrotehnik. Sestala sta se že z Zimo Vrščaj-Holy, Seliškarjem in Jakcem. Pišeta, da je Ljubljana veliko večja in modernejša, kot pred 40 leti; sta zdrava in je vse O.K.

O naši kampanji "Mater in hčera" slišimo vse premalo. Članice, odbornice, glavne odbornice, dolžnost nas kliče, da se v preostalih mesecih podamo z vso vneto na delo. Pišite, navdušujte in obračate o uspehih. Urednica se pokaže tem potih na vse tajnice krožkov, da beležijo imena novih članic in jih potem ob zaključku kampanje pošljejo za skupno priobčitev. Podajte tudi vaša priporočila, kako naj potem odpremo in vodimo kontest za najbolj popularno "Progressivno Slovenko" ali tako zvano "Popularity Queen." Pišite in sugerirajte v naše glasilo ali pa pošljite nasvete v glavni urad. Vsako priporočilo bo upoštevano.

Zadnjo soboto v novembru, da bomo natančne—29. novembra—priredile članice krožka št. 1 svoj letni bazar v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd. Držite si torej ta datum rezerviran za nakup božičnih daril. Prav gotovo bodo imele velike izbire vsakovrstnega lepega in trpežnega blaga—ročno delo pridnih članic. Naš nasvet za praznično nakupovanje je: držimo se naših domačih trgovin in naših progresivnih bazarjev. S podpiranjem eden drugega omogočamo razvoj in splošno napredek naših naselbin. Trgovci podpirajo naše liste z oglasi, in naši listi naše skupno prizadevanje in ustvarjanje in vsi skupaj smo potem močni in vplivni pri kakršnem koli podvzetju, katerega se lotimo. Pomnimo tudi to, da ni vedno najboljša blago tam, kjer je največja izbira. Včasih človek tam, kjer je veliko, slabše izbere, kot tam, kjer je malo. Tudi gre blago skozi manj rok in je bolj sveže.

Akcija za turnejo slovenskih pevcev po Ameriki je sedaj organizirana, izvoljen ožji in širši odbor, v katerem zavzemajo tri izmed najvažnejših in odgovornejših mest naše napredne ameriške Slovenke in sicer: Josephine Turkman, predsednica; Josephine Tratinik, tajnica in Josephine Zakrajšek, ravateljica. Zanimivo in značilno je, da so vse tri "Pepce", in vse dolgoletne družbene delavke. Odboru in celotni akciji želimo velikega uspeha in vsesplošnega odziva od strani naše in ameriške publike. Tudi me Progressivne Slovenke storimo vse, kar je v naši moči, da omogočimo koncerte v čim večih naselbinah. Kajpada je po našem mnenju tudi v veliki meri dolžnost naših podpornih organizacij in narodnih domov dati akciji moralno pa tudi gmočno podporo.

Prepričane smo, da bomo šli vsi in vse na delo, da častno izvedemo nalogo, katero smo si naredili in napravimo na gostujoče pevce vtis, da Amerika ni le dežela dolarja in materialnega blagostanja, temveč da je tudi smisel in čut za kulturne vrednote močno razvit in spoštevane. Ta turneja ne bo v škodo tukajšnjim domačim pevcem in zborom, temveč ravno nasprotno—vspodbudo in bodrilo! To vemo iz preteklihkušenj, ko so nas po prvi svetovni vojni obiskovali razni pevci in pevke. Zato je pridno na delo, da gostujoče pevce tem prijetneje iznenadimo!

NAŠ PROGRESIVNI ČEBELNJAK

(Nadaljevanje z 2. strani)

krajšek, katero smo povabile, da nam je povedala o naši stari domovini, katero je šla pogledat, da se je prepričala, kako je v resnici tam. Povedala nam je dosti zanimivih stvari, katerih bi človek ne verjel, dokler jih sam ne vidi. Naš krožek se zato Josephine Zakrajškovi prav lepo zahvaljuje za njen govor.

Končno se enkrat prav prijazno vabim vse na našo 15-letnico v Ameriškem-jugoslovanskem centru na Recher Ave. v Euclidu, 2. novembra. Pričetak bo že ob 3. uri popoldne in bo slavnost trajala pozno v noč. Zato si le "nabiksajte" čevlje, na kurja očesa pa pozabite ta dan.

Pripeljite sabo boljše polovice, kateri jih imate—Fantje in dekleta, pečlarji, pečlarice, vdovci in vdovice, pa se poslužite naše veselice, da si zberete vaše Frančke, Pepce ali Mice!

Na svidenje v kuhinji, točilnici in plesišču, kjerbo vse povrstno pripravljeno za to važno in pomembno slavo! Pridite z avtom, polično ali peš. Skratka—v nedeljo, 2. novembra pridite vse "Progressivne" in prijatelji iz širnega Clevelanda in okolice—v Euclid, Ohio!

Vera Potochnik, poročevalka.

Znanstvenik dr. B. Škerlj in njegova soproga zopet med nami

CLEVELAND, O. — Ko je lansko jesen prispela vest, da je bil vodilni antropolog ljubljanske univerze, prof. dr. B. Škerlj povabljen od Rockefellerjeve fundacije na enoletno študijsko turo po Ameriki, nas je ta vest prav razveselila—zlasti članice kužnice kampanje Prog. Slovenk, ki smo se seznanile z doktorjem potem naše kulturne akcije in navezale z njim kot mnogimi njegovimi stanovskimi kolegi tople, prijateljske vezi. Takoj smo zaslutile in to povsem pravilno, da se bo že kako našla prilika, da se bomo z doktorjem tudi osebno spoznali. Enakega mnenja je bil tudi dr. Kern, dolgoletni prijatelj dr. Škerljeve družine in obenem "konkurent" ge. profesorice Ružene Škerljeve, ki je avtorica slovensko-angleškega besednjaka, ki je pred nekaj leti izšel v Sloveniji.

Ko se je nato nekako sredi meseca marca Škerljeva dvojica oglasila iz svojega prvega službenega mesta iz harvardske univerze v Cambridge, Mass., smo kar čutili, da se že tkejo nevidne vezi, ki bodo privedle do skorajšnjega snidenja. Tu je spet posegel s svojo praktično roko in pravilno diagnozo vmes dr. Kern: "čes, da bi bilo greh za Slovenca priti v Ameriko in si ne ogledati clevelandске metropole—meke ameriških Slovencev." Ko se je povabil na svoje stroške v Cleveland. In tako smo si po zaslugi velikodušne geste dr. Kerna v mesecu aprilu in kot pričakovano veselo stisnili roke in preživeli v njih družbi par lepih dni, vendar jima tedaj čas, ni dopuščal, da bi si ogledala vse zanimivosti našega mesta, zato smo se poslovili z upanjem, da še prideta.

Od tedaj ju je začrtana 9,000 miljska študijska tura vodila po raznih državah kot Minnesota, Wyoming, New Mexico, Arizona, Colorado, Washington, California i.t.d., kjer sta na sloviti univerzah in muzejih proučevala

O bazarju in izletu

Cleveland-Collinwood, O. — Naša zadnja seja je bila prav povoljno obiskana. Ukrepane smo največ o naši večerji, ki pa bo ob času, ko izide ta naša mesečna izdaja, že za nami. Poročala bom torej o drugih rečeh.

Žene se prav pridno pripravljajo za bazar. Tudi kampanja za pridobivanje novih članic gre precej dobro naprej. Mrs. Gubanc, ki vodi modno trgovino na Waterloo Rd. nam je darovala krasno posteljno pregrinjalo. V imenu krožka, prav lepa ji hvala! Da bi imela še mnogo posnemalk!

Sedaj pa še nekaj o našem izletu. Zabave je bilo obilo, smeha na koše, čeprav je bilo že kar bolj hladno vreme. No, pa saj so zakurili Vidrihovi velik kres in če je katero zeblo, se je lahko ogrela in pekla štoke! (Prihodnji priporočam izlet v juliju, da bo sonce oploilo nas in ne me štoke—namreč koruzne!)

Še naša urednica nas je posečila in na malo prošnjo, se nam je pridružila, da smo zapele par pesmic. Veš, Mary, kar škoda je, da si tako oddaljena, ker tvoj glas bi še lahko dolgo odmeval po naših dvoranah, kjer tako primanjkuje dobrih pevcev. (Ravno zato glejmo, da bo poset pevec iz domovine to pomlad uspel in tako še bolj navdušil naše pevce in javnost za gojitve petja in kulture. Op. ur.)

Zdaj vas pa vabim, da obiščete naš bazar, kateri se vrši 29. novembra v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd., da si nabavite lepa božična darila. Mogoče si boste mislile, da je še prezgodaj za ta moj opomin in vabilo, ampak bomo kar hitro ob času.

Pozdravljene!
tam in me Progressivne smo rade vedno z vsako stvarjo točne in

Mary Mezgec.

la fiziološko higijeno, antropološke oddelke, arheološka najdišča ter indijanska naselja (Indian reservations) Papago, Zuni, in Navajo plemen v državah New Mexico, Arizona in Colorado. Dalje okamenela gozdove (petrified forests) in znameniti zoološki vrt v San Diego, Cal., i.t.d.

Ta teden pa sta se dr. Škerlj in njegova soproga zopet vrnila v naš Cleveland in zdaj že kot "svoja k svojimi." Ker je to žal, zadnji obisk naše metropole, je njihju želja ob tej priliki srečati in spoznati čimveč naših ljudi, njih udejstvovanja in naše javne ustanove, kjer se še v dobršni meri izvajajo funkcije skupin, ki so jih pred mnogimi leti organizirali pionirji-idealisti z namenom, da si potom njih naš narod častno in z ljubeznijo ohrani svoje slovensko lice še tja v bodoče rodove.

Ob enem pa je želja naših gostov povedati našim ljudem o vtisih s svojega študijskega potovanja, kar obeta biti nadvse zanimiv užitek za nas, ki nam ni dano videti vsa ta naravna čudeža in dognanja znanstvenikov na lastne oči—zato se prireje v petek, dne 31. oktobra v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd., družabni večer s predavanjem dr. Škerlja. V boljše razumevanje njegovim izvajanjem bodo služile številne slike, ki jih je predavatelj posnel na tem študijskem potovanju. Povedal nam bo tudi kako je na teh potovanjih srečaval na nepričakovanih mestih naše ljudi, kar ga je po mojem skromnem mnenju nedvomno uverilo, da se je naš človek častno uveljavil v vseh strokovnih panogah svoje nove domovine.

Pripravljalni odbor prijazno vabi na ta izreden, užitekopoln večer našo javnost, da pride v velikem številu v petek večer ob 8. uri v SDD. Vstopnina je prosta. Po predavanju se bo razvila prosta zabava, kjer boste lahko tudi pokramljali z gostoma in serviralo se bo tudi nekliko prigrizka.

Josephine Petrie

BODOČNOST JE V NAŠIH ROKAH!

(Nadaljevanje z 2. strani)

toda v kratkih šestih, sedmih letih iz takega uničenja in take splošne zaostalosti ne more nihče, kar tebi nič meni nič, vsega doseči. In drugič, vedeti moramo, da kjer je v ljudstvu še iz preteklosti vkoreninjenih toliko starih navad v delu in miselnosti, se to ne da kar tekom noči izkoreniniti. Kjer se vtepa ljudem v glavo skozi stoletja hlapčevsko pokornost in ponižnost, kjer se jih uči, da je njih revščina in mizerija zgolj posledica in kazen za takozvani "podedovani greh,"—je pot navzgor k pravemu pojmovanju človeških nalog in dostojanstva težka in počasna. Res, preobrat je bil izvršen naglo, ker ni bilo drugega izhoda, toda spolnitev in izobrazba ljudstva bo šla polagoma. Treba bo veliko modrosti, veliko potrpljenja in predvsem pravega človeškega čuta.

Samo pomislimo, kakšne smo bile povečini me same, ko smo prišle sem. Precej zelene ali "green" kot pravimo po ameriško. In še danes se učimo in se imamo še veliko za naučiti o Ameriki in ameriški demokraciji. Me progressivne žene spoznavamo z vsakim dnem jasneje, kaj je bila pravzaprav glavna gonilna sila, ki je izoblikovala Ameriko v to kar je danes in ji daje sedaj možnosti postati voditeljica in nositeljica nove dobe miru in blagostanja na svetu. To gonilno silo je tvoril ne le princip osebnosti in politične temveč predvsem verske, torej miselne svobode. Ameriški pionirji, očetje te republike so zasnovali obliko vlade na povsem drugem konceptu ali pojmovanju, kot kje drugje na svetu. Vsled tega tu ni nikoli dobila prve besede kaka tiranska verska ali politična filozofija, ki vlada in ukazuje iz viška navzdol. Naprimer, na polju religije tvorijo tu večino verske sekte, kjer je vse tolmačenje sv. pisma, sploh uprava cerkva, prepuščena vernikom, torej ljudstvu samemu in ne prihaja razlaga ali oblast od kakih višjih ali celo "nezmotljivih" inštant. In ravno to je izrednega pomena in važnosti!

Baš dejstvu, da so smatrali in smatrajo še danes gotovi cerkveni krogi svoje vernike za preomejene, da bi jim dovolili čitanje in razlaganje sv. pisma, je pripisati njih skoro histerično naglo, s katero skušajo prepričati danes ameriško javnost in njih lastne pripadnike, da so demokratična ustanova. Večina teh pripadnikov in njih otrok izhaja iz dežel, kjer je bila reformacija siloma zatrta in so ravno sedaj v štadiju razvoja, da v pravem smislu zapojmijo pomen in vrednost ameriških svobodnih inštitucij. Zato torej taka nervoznost in naglica v krogih, ki so vajeni oblasti. Sploh hočejo postati takorekoč čez noč avtoriteta za tolmačenje ameriške demokracije. Toda ravno dejstvo, da so temne sile reakcije na defenzivi, je za progressivne sile Amerike razveseljivo in značilno.

Me, Progressivne Slovenke Amerike se od nekdanj zavedamo, da je miselna in verska svoboda nekaj dragocega. Vemo, da se ne bo nikoli napravilo na svetu miru zgolj z orožjem, vemo tudi, da se s silo in preganjanjem ne bo nikoli zatrlo kake ideje ali misli. Treba najti in uporabiti boljše idejo, boljše misel! In ravno zato nas upravičeno razveseljuje dejstvo, da imamo v tej kritični dobi, ko se nahaja svet takorekoč na razpotju, med predsedniškimi kandidati osebnost, ki ima vse znake velikega ljudskega voditelja, pravzaprav poeta in preroka. Zdi se nam, da je bila Amerika od njenega početka blagoslovljena dežela. Blagoslovljena zato ker so bila njena tla, njena zemlja, njeno ljudstvo vedno dovolj prožno in plodovito, da se je lahko povzpelo iz njih srede ob kritični uri mož, ki je pojmoval in čutil potrebe časa.

Kadar poslušamo tega sicer do danes skoro nepoznanega moža, se ne moremo ubraniti slutnji, da imamo v njem voditelja in državnika, kakršen se rodi le bolj poredkoma. Čutimo, da je ameriški narod, da smo mi vsi na preizkušnji ob teh predsedniških volitvah, kot nismo bili morda na preizkušnji še nikdar v življenju te republike. Od izida teh volitev je morda odvisna usoda nas vseh, Amerike in celega sveta, kajti živimo v dneh velikih in važnih odločitev. Zato rečemo, volimo tako, da nam bo služilo pridobljeno znanje za srečo in blagostanje in ne za pogin.

Če bomo volile za moža, ki ima srce in dušo, ki misli in čuti z nami in za nas, za moža, o katerem skušajo ustvariti demagogi utis, da govori preko naših glav, torej preučeno—(Nekaj takega so trdili nekoč tudi o našem Cankarju, danes bi ga pa isti ljudje najraje postavili v največji oltar, da bi jim služil v njih demagogiji.), zato ker je odkrit in pošten in mu je politika umetnost in ne sredstvo za koristolovstvo, se nam ni bati bodočnosti. Teh misli nismo samo me, temveč vse kar čuti in misli dobro in pošteno in med temi je na prvem mestu žena pokojnega predsednika, Mrs. Eleonore Roosevelt.

Mož, ki je strpen, mož, ki črpa svoje znanje in modrost iz najboljše svetovne literature in iz svojih lastnih tragičnih življenjskihkušenj in je v tem oziru soroden velikemu Abrahamu Lincolnu in Franklinu Rooseveltu, ki sta se oba istotako iz tragičnih dogodkov v njihju življenju izoblikovala v dva izmed največjih človekoljubov,—tak mož obeta postati vodilna svetovna osebnost, če mu damo mi, ameriški državljani priliko. Bodočnost je torej v naših rokah!

